



**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

§. Cùm autem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

In qua iudicium agitandum est, ob iustum periculum intrare non audeat. His in casibus extra ciuitatem & diœcesin commissio fieri potest: ita tamen, ut ultra ynani dietam à fine diœcesis suæ nemo trahatur. Ceterum in dicto caso iusti temporis, qui & in litteris commissionis exprimi debet, necessarium est, ut qui eas ad iudicem extra ciuitatem, aut diœcesin impetravit, ipsi de periculo, saltem per proprium iuramentum, fidem faciat.

Pertinet huc etiam, quod in Clem. 1. hoc tit. decretum est. Si actor eiusdem eum reo ciuitatis, aut diœcesis subditus sit alteri in alia ciuitate aut diœcesi existenti, qui & ipse ius agendi habeat, non possit in hoc casu reum trahi extra ciuitatem aut diœcesin suam. Exempli causa: Si Prior Conuentualis subditus Abbati existenti in alia ciuitate aut diœcesi, controversiam habeat cum colono degenti in ciuitate, aut diœcesi, in qua Prioratus existit, conueniri debet in eadem ciuitate aut diœcesi, nec trahi potest per literas Apostolicas ad litigandum in ciuitate aut diœcesi Abbatis, aut Prælati maioris, cui Prior alijsue Administrator subditus est; Tametsi controversia sit super fundo pertinente ad mensam Abbatis.

S. Cum autem.

10. Si auctore & reo diversarum ciuitatum aut diœcesium existentibus, actor in ciuite, aut diœcesi eiusdem rei Iudici causam delegari nolit, tum iudicem non quidem in sua, sed in alia ciuitate, aut diœcesi liberè impretrare potest: dummodo locus, ad quem reus trahendus est, ultra ynani dietam ab eiusdem rei diœcesi remotus non sit.

S. Cum autem.

11. Iudex delegatus in alia ciuitate, aut diœcesi, nisi ad quam deputatus est, nec partes citare, nec de causa cognoscere potest, præterquam si partium consensus expressus accedat. Sed neque alteri causam subdelegare potest, nisi in eum locum: & non nisi persona suprà requisitam qualitatem habenti. Videri possunt Glossæ hic.

S. Insuper.

Iudicium cum omni puritate coram delegato procedat: eapropter nullum munus, aut quicquid aliud à partibus litigantibus accipiat, nisi sit esculentum aut poculentum, ex mera liberalitate oblatum, quod intra paucos dies assumi possit: Excipitur vero, si delegatus extra domicilium suum ad causam cognoscendam proficiisci, necessarium sit: tum expensas itineris moderatas, & qualiter à partibus, quippe quarum communione negotium geritur, accipere non prohibetur, nisi personæ litigantes notabiliter pauperes sint. Explicat hunc textum Lud. Mol. tr. 2. de iustit. disp. 8.4.n.1.

N O T A N D U M I. Iudex delegatus non potest à partibus litigantibus munus aliquod accipere, Alioquin acceptum restituere debet, ut infra dicitur in §. Si quid autem,

Q V A S T I O autem est, Num consuetudo, quam in quibusdam diœcesibus vigere testantur, ut Officialis scutum aureum v.g. accipiat pro labore in audiendis testibus ad verificanda narrata, quos partes producunt, repugnet decreto, ut nullum munus recipiatur? Quam questionem in his terminis proposuit Nauarr. in consil. vlt. hoc tit. edit. 2. circa commissiones in dispensando: quandoquidem etiam in ijs, secundum Roman. Curia stylum apponitur præceptum: ut depositum sive cuiuscunque muneris, aut præmij etiam sponte oblatis, informatio capiatur &c. Affirmat Nauarr. cit. loco, propter generalitatem verbi, cuiuscunque muneris; sumpto etiam argumento ex hoc §. iun. Glosis. At vero Sanchez lib. 8. de matrim. disp. 35. n. 10. ait, viros doctos à se consultos, quos & ipse sequitur, arbitrari, id licitum esse, non obstante hoc statuto, aut dicta prohibitione; propterea, quod impensi laboris stipendum muneris aut præmij rationem non habeat. Mihi tamen magis placet Nauarri doctrina, eam scuti aurei v. g. acceptiōnem esse contra decretum; quippe quo omne munus prohibetur, & clarè in hoc cap. exprimitur, nullum munus, vel quicquid aliud. Et negari debet, quod in compensationem impensi la-